

Revideret 14. november 2018

Blåvandshuk
Ref. MACLE
Den 6. juni 2018

Retningslinjer for eftersøgning og aflivning af nødstedt ulv samt eventuel nødværge ved konfrontation med ulv på eftersøgning efter andet vildt

Naturstyrelsen fastsætter herved i medfør af bekendtgørelse nr. 827 af 24. juni 2016 om eftersøgning og aflivning af nødstedt vildt § 6 følgende retningslinjer for eftersøgning og aflivning af nødstedt ulv¹.

Eftersøgning af nødstedt ulv er underlagt samme regler som gælder øvrige eftersøgninger af nødstedt vildt, men der skal tages særlige forholdsregler ved eftersøgning af nødstedt ulv, da ulven er beskyttet af habitatdirektivet.

1. Hvornår må eftersøgning sættes i gang?

Ved påkørsel af ulv kontaktes Dyrenes Vagtcentral på tlf. 1812 (døgnåbent), Schweiss-sekretariatet på tlf. 93 59 70 80 (åbent i almindelig kontortid) og/eller en af Naturstyrelsens ulvekonsulenter.

Den, der modtager anmeldelsen skal tage stilling til behov for eftersøgning og/eller aflivning. Da ulven er omfattet af den strenge beskyttelsesordning må eftersøgning og aflivning kun iværksættes i overensstemmelse med nedenstående:

- Ulven er død: Ikke behov for eftersøgning. Kadaveret håndteres som beskrevet i pkt. 6.
- Ulven er i live og ved bevidsthed, men ude af stand til at flygte: Ulven aflives hurtigst muligt. Den på stedet relevante myndighed eller person afliver dyret.
- Ulven er bevidstløs efter påkørslen: Har ulven synlige, omfattende skader, aflives ulven hurtigst muligt. Har ulven ingen synlige, omfattende skader ventes 1/2 time, og kommer ulven ikke til bevidsthed efter en 1/2 time, aflives dyret. Den på stedet relevante myndighed eller person afliver dyret. Flygter ulven inden eller efter den halve time med omfattende skader, iværksættes der en eftersøgning efter retningslinjerne i pkt. 2-8.
- Ulven er påkørt men løber fra stedet: Eftersøgning iværksættes efter retningslinjerne i pkt. 2-8.

2. Rekvirering

Ved rekvirering af ekvipage til eftersøgning af nødstedt ulv henvises til Schweiss-registrets legitimerede hundeførere.

3. Minimum to hundeførere og en myndighedsrepræsentant

Ved eftersøgning af nødstedt ulv deltager mindst to legitimerede hundeførere for at sikre den enkelte hundeførers sikkerhed i forhold til de beslutninger, som er truffet under eftersøgningen. Det tilstræbes desuden, at en repræsentant for Naturstyrelsen deltager i eftersøgningen for yderligere at sikre

¹ Retningslinjerne er udarbejdet i samarbejde med Miljøstyrelsen, der administrerer artsbeskyttelsen.

hundeførernes sikkerhed i forhold til de beslutninger, som er truffet under eftersøgningen, for at sikre at eftersøgningen sker inden for rammerne af habitatdirektivet (jf. navnlig punkt 1) og af hensyn til eventuel pressehåndtering (se fx kontaktoplysninger til Naturstyrelsen lokale ulvekonsulenter nedenfor). Når den rekvirerede schweisshundefører har fået kontakt til en Naturstyrelsen-repræsentant eller Schweiss-sekretariatet overtager de koordineringen med Miljøstyrelsen og andre.

4. Eftersøgningen

De legitimerede hundeførere, der har fået opgaven må medtage jagtvåben samt én ubevæbnet hjælper. De legitimerede hundeførere må under eftersøgningen ikke medtage andre hunde end den af legitimationen omfattede schweisshund. Schweissshunden skal føres i rem under hele eftersøgningen, og må ikke slippes til hetz af hensyn til hundens sikkerhed. En nødstedt ulv bør kun eftersøges i fuldt dagslys. Dette skyldes, at hundeføreren skal have maksimalt overblik over situationen, samt have optimale forhold hvis den nødstedte ulv skal skydes.

Eftersøgningen må maksimalt foretages 5 km fra uheldsstedet. Dette skal sikre, at kun ulve med invaliderende skader eftersøges og aflives.

Findes den nødstedte ulv ikke, skal hundeføreren sikre, at grundejeren eller den jagtberettigede, der er berørt heraf, underrettes om forløbet af eftersøgningen.

5. Aflivning af ulv

Ligesom alle eftersøgninger, skal aflivning af nødstedt ulv ske så smertefrit og så hurtigt som muligt, men må kun ske ved brug af skydevåben.

6. Håndtering af forendt ulv

I praksis må en dødfunden ulv – uanset hvor den befinder sig - ikke håndteres på nogen måde, jf. artsfredningsbekendtgørelsens § 11, med mindre der er givet dispensation. Derfor skal hundeføreren kontakte Miljøstyrelsen. En nedlagt ulv skal anmeldes til Miljøstyrelsen, der herefter sørger for afhentning med henblik på obduktion og registrering. Det bemærkes, at det forendte dyr ikke kan gøres til genstand for kommerciel udnyttelse.

Miljøstyrelsens ulveteam består af:

- Lasse Jensen 41 26 93 40
- Hans Erik Svart 93 58 79 50
- Jacob Christian Bertram 93 58 80 16

7. Håndtering i forhold til pressen

Det må forventes, at der vil være en del bevågenhed fra pressen, såfremt der bliver tale om en eftersøgning af en nødstedt ulv. For at sikre bedst mulig håndtering af pressen i forbindelse med en ulveeftersøgning, skal Miljøstyrelsens presseenhed (tlf. 41 31 85 70) og Schweiss-sekretariatet (tlf. 93 59 70 80) altid underrettes hurtigst muligt i forbindelse med en eftersøgning. Miljøstyrelsens ulveteam (se kontaktoplysninger ovenfor) underrettes hurtigst muligt.

Om muligt skal også Naturstyrelsens lokale ulvekonsulent kontaktes:

- Thomas Iversen 61 69 95 35 (Sønderjylland og Fyn)
- Steen Fjederholdt 25 27 63 76 (Midt- og Østjylland)
- Jens Henrik Jacobsen 20 31 11 80 (Vestjylland)
- Tommy Hansen 22 22 16 71 (Nordjylland)
- Naturstyrelsens vagttelefon til ulvekonsulenterne 30 34 15 30 (besvares kun kl. 8-16 på hverdage)

Schweisshundeførerne anbefales ikke at udtale sig til pressen, men henviser til Miljøstyrelsens presseafdeling.

8. Nødværge

I forbindelse med eftersøgninger efter andet vildt er der en risiko for, at en schweisshundefører møder en ulv. Det er ikke i sig selv noget problem, men hvis hundeføreren oplever at ulven angriber et menneske eller et husdyr (fx en schweisshund) vil hundeføreren formentlig forsøge at afværge angrebet. Ulven er fredet, hvorfor det er strafbart at dræbe en ulv. Afhængig af omstændighederne kan det dog være omfattet af reglerne om nødværge, og dermed være straffrit, men om der er tale om nødværge vil bero på domstolens konkrete vurdering af situationen, og det er ikke muligt at forudsige udfaldet.

På den baggrund opfordres hundeførerne til, at sådanne situationer altid forsøges afværget ved larmende og voldsom fremfærd og evt. affyring af varselsskud.